

Sóc a la meva habitació. La llum està apagada, la sala fosca, silenci absolut. M'estiro al meu llit. La música sona. Les primeres notes comencen a omplir el meu cos i l'espai que m'envolta. Sento la guitarra, el piano, el baix i la bateria. Un segon de silenci i comença la veu. Un pessigolleig puja per la meva panxa i ràpidament arriba a totes les parts del meu cos. Em sento en pau. I plena d'energia.

De la mateixa manera, penso en l'escola i em recorda a aquest moment. El silenci de primera hora del matí. Poc a poc, anem arribant. Obren portes: l'educadora, les mestres, les famílies, el personal de cuina i de suport, el promotor escolar. Hi ha tanta gent! I nosaltres, els alumnes. Petits, grans i joves anem entrant.

Darnau, Great, Ashraf, Isaias, Bakary, Yoriel, Mariam, Ainara, Katisha, Oumou, John, Aminata, Antonio, Marimar, Mila, Malak. Tots som El Til.ler. Venim de prop, venim de lluny, tots amb les nostres necessitats i les nostres diversitats. La varietat de cultures que tenim ens fa conèixer altres costums i ens permet créixer.

Som tant diferents que quan ens unim, ens fem més forts. Aquí a l'escola tenim llibertat per ser com som, per dins i per fora. Podem ser nosaltres mateixos.

Cadascú som un gra de sorra, som una part d'aquesta gran banda de música que construïm entre tots. La melodia és perfecta quan hi som plegats. Amb els nostres dies bons i els no tan bons. Ens trobem amb els companys, ens coneixem i aprenem els uns dels altres. Gaudim d'algunes classes i en d'altres potser no tant. Aprenem. Matemàtiques, llengües, ciències, esport. Però també aprenem a relacionar-nos i a ser millors companys. Aprenem a ser feliços.

A vegades ens queixem molt, però no som conscients de tota la feina que hi ha al darrere de la nostra educació. De vegades no valorem les coses que tenim, però volem recordar que hi ha nens i nenes a altres països que no tenen les mateixes oportunitats.

Volem donar les gràcies als docents que tenim per ajudar-nos. Aquí, a l'escola, quan tenim problemes aprenem a solucionar-los, ens ensenyen valors i això ens fa ser millors persones. Ens acompanyen, són referents. Podem recolzar-nos en ells. Es preocupen per nosaltres i ens ajuden a gestionar millor les nostres emocions. Sabem que quan ens toqui marxar de l'escola recordarem tots els moments plegats que hem viscut amb companys i professors. Sempre ens agradarà tornar.

Aquí aprenem que quan les coses no són com ens agradarien, podem estar tristos, podem enfadar-nos, podem caure i podem tornar-nos a aixecar. L'escola, com la vida, és un lloc on aprenem. I on estimem.

Visca l'escola pública!